

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Dany Černé a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci navrhovatele: **CENTRAL GROUP 32. investiční s.r.o.**, se sídlem Na strži 1702/65, Praha 4, IČ: 03675521, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy „Stavební uzávěry pro území Nákladového nádraží Žižkov“ zřízená územním rozhodnutím č.j. OV/05/3306/Ur vydaným Úřadem MČ Praha 3, odborem výstavby, ze dne 10.5.2006, , ve znění rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního, č.j. S-MHMP 85225/2006/OST/Če, ze dne 20. prosince 2005, a stavební uzávěry pro trasy městské kolejové dopravy zřízené nařízením hlavního města Prahy č. 14/2001 Sb. HMP, vydaným Radou hlavního města Prahy dne 26.6.2001,

t a k t o :

I. Návrh, aby soud zrušil opatření obecné povahy „Stavební uzávěry pro území Nákladového nádraží Žižkov“ zřízené územním rozhodnutím č.j. OV/05/3306/Ur vydaným Úřadem MČ Praha 3, odborem výstavby, ze dne 10.5.2006, ve znění rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního, č.j. S-MHMP 85225/2006/OST/Če ze dne 20. prosince 2005, se odmítá.

II. Návrh, aby soud zrušil opatření obecné povahy - stavební uzávěru pro trasy městské kolejové dopravy zřízené nařízením hlavního města Prahy č. 14/2001 Sb. HMP, vydaným Radou hlavního města Prahy dne 26.6.2001, se odmítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobci vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě do 30 (třiceti) dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel podal dne 1.9.2017 soudu návrh na zrušení shora uvedených právních aktů (stavební uzávěra vydaná územním rozhodnutím ze dne 20.12.2005 a nařízením hlavního města Prahy dne 26.6.2001).

Žalovaný s podaným návrhem věcně nesouhlasil a navrhl jej zamítnout jako nedůvodný.

Před samotným věcným přezkumem podaného návrhu soud zkoumal, zda jsou splněny procesní podmínky pro takový postup, a dospěl k závěru, že návrh byl podán opožděně, a proto je nutné jej z tohoto důvodu odmítnout.

Navrhovatel napadá stavební uzávěry, které byly vyhlášeny v roce 2005 a 2001, u nichž se domáhá v návrhu výroku rozsudku jejich zrušení. V rozhodné době byly tyto stavební uzávěry vydané formou rozhodnutí a nařízení obce podle ust. § 33 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Dne 1. ledna 2007 nabyl účinnosti zákon č. 183/2006 Sb. (dále také jen „*stavební zákon*“), který mj. zrušil zákon č. 50/1976 Sb. Zákonem č. 191/2008 Sb., který nabyl účinnosti dne 7.5.2008, bylo do stavebního zákona vloženo ust. § 189a: „*Při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. prosincem 2006 a při povolování výjimek z nich se postupuje podle tohoto zákona.*“.

Podle ust. § 97 odst. 1 stavebního zákona: „*Územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.*“.

S ohledem na shora uvedené právní předpisy má soud za to, že rozhodnutí o stavební uzávěře má pro účely možností jeho napadení právními prostředky charakter opatření obecné povahy, a to od 7.5.2008, kdy nabyl účinnosti zákon č. 191/2008 Sb., který výslovně stanovil, že mj. pro zrušení stavebních uzávěr se postupuje podle tohoto (myšleno stavebního) zákona. Tím se těmito právními akty pro účely možnosti jejich zrušení (v což soud počítá i případné zrušení soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále také jen „*s.ř.s.*“) považují nadále jako opatření obecné povahy, neboť taková forma správního aktu je vyžadována ust. § 97 odst. 1 stavebního zákona.

Proto soud v tomto řízení považuje tyto akty v době vydání svého rozhodnutí jako vydaná opatření obecné povahy podle stavebního zákona.

Lhůta pro napadení opatření obecné povahy zpočátku nebyla stanovena, možnost podat takový návrh zakotvil do soudního řádu správního zákon č. 127/2005 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1.5.2005, a to bez časového omezení. Tuto lhůtu omezil zákon č. 303/2011 Sb., ve svém ust. § 101b odst. 1 s.ř.s., kdy ji stanovil na dobu 3 let, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Tento zákon nabyl účinnosti dnem 1.1.2012, pro běh této lhůty stanovil přechodné ustanovení ve svém čl. II., bodu 8 a 9: „*8. Proti opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze podat návrh na jeho zrušení nebo zrušení jeho části nejpozději do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.*“.

Podle názoru soudu tříletá lhůta podle ust. § 101b odst. 1 s.ř.s., ve znění účinném v době rozhodování soudu o tomto návrhu, již uplynula před podáním návrhu dne 1.9.2017, a to v případě územního rozhodnutí dnem 10.5.2009, a v případě nařízení Rady dnem 26.6.2004. Je pravda, že v té době jeden z aktů (nařízení Rady) nebyl opatřením obecné povahy, neboť v té době ještě nenabyl účinnosti stavební zákon č. 183/2006 Sb., nicméně vzhledem ke skutečnosti, že podle názoru soudu tento stavební zákon prohlásil pro účely

zrušení takových aktů příslušné akty za opatření obecné povahy ve svém ust. § 189a, jedná se minimálně od nabytí účinnosti tohoto ustanovení (od 7.5.2008) o opatření obecné povahy pro případné účely jeho zrušení, a proto je na něj nutné nahlížet podle článku 8 zákona č. 127/2005 Sb., který jednoznačně stanovil lhůtu pro podání takového návrhu, která již uplynula před nabytím účinnosti zákona č. 127/2005 Sb.

Z těchto důvodů soud návrh odmítl jako opožděný podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o vrácení soudního poplatku se opírá o ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť návrh byl odmítnut před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. listopadu 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.